

En Mand, der udenfor denne Sal har Sæde i en af Landets Overdomstole, kan ikke antages at have overhørt, hvad der var en Injurie og en grov Injurie, og jeg haaber ikke, at man vil lade Medlemmer af dette Thing udelevere til Folk, der kunne føle sig trufne af en eller anden Yttring, der kan være noget ſkarp; det bliver lidt latterligt, naar den Mand, der kommer og forlanger Revange, er næſten værre end nogen Anden i hele Landet. Det er min Overbeviſning, at der ikke ligger nogen paaviſt Injurie i de omtalte Yttringer. § 61 i Grundloven kan ikke have anden Mening end at give Tilladelse til at ſagsøge en Rigsdagsmand, naar der er en grov Forbrydelse i Ord tilſtede. Jeg ſtøtter mig her til den eneſte Mand, der i den grundlovgivende Rigsdag udtalte ſig om denne Paragraph og dens nærmere Beſtanddele. Det var den daværende Rigsdagsmand Ørſted. Han ſiger S. 2281 i den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger, „at der kunde — efter hans Mening — være Spørgsmaal, om Beſtemmelsen ikke burde affattes ſaaledes, at det ſages, at det ikke beroede paa Thingets Vilkaarlighed, ſaa at, naar Nogen foretog ſaadanne Handlinger eller brugte ſaadanne Udtryk i Thinget, der ikke blot vare ſkarpe Yttringer om den Gjenſtand, hvorom der var Spørgsmaal, men ſom kunde indeholde endog virkelig ſtørre Forbrydelſer, han da derfor vilde blive tiltalt.“ Det er, efter hvad jeg kan ſkønne, denne Mandſ Anſkuelse, at kun i Tilfælde af denne Art ſkulde Grundlovsbeſtemmelsen komme til Anvendelse, og jeg vil ſpørge Dem, mine Herrer, hvad der vilde komme ud af Rigsdagens Forhandlinger, derſom Ordet ſkal bindes ved, at de enkelte Medlemmer ere udfatte for en ſmaaſig Forfølgelse, derſom de ſkulde komme til at forløbe ſig. Er der ikke en Art af Misbrug, ſom man ikke med Documenter i Kommen kan bevife, og ſkulde man derfor lade det Slags Misbrug upaataalt her? Hvad vilde ſaa Rigsdagen være værd? Saa var det bedre at ſige: Vi have Domſtole, der kunne forfølge alle Slags Misbrug, Rigsdagen behøves ikke. Nei, mine Herrer, den grundlovmæſſige Ret er en ſtor og vigtig Ret, en Ret, der gjør det til en Pligt at bruge den og ikke vige tilbage for at ſige, hvad vi vide,

der ſunder Sted, ſelv om det kunde mangle paa ſaadanne Bevifer, der fordres ved Domſtolene. Det er efter min Mening imod hele Landen i den antydede Paragraph, at Tilladelsen til Sogsmaal ſkal gives, naar der ikke foreligger en grov Forbrydelse, og ſaameget mindre, naar der ikke engang foreligger en klar, paaviſelig Fornærmelse, ſom det dog jo tilfulde fremgaaer af diſſe Forhandlinger, at der ikke gjør, da Nogle have meent, at der var en ſaadan tilſtede, Andre have meent, at den ikke var tilſtede. Der har altsaa ikke dannet ſig nogen almindelig Mening om, at der foreligger et ſaadant Tilfælde, og den ærede Formand har ei heller anerkjendt, at det var tilſtede, thi han vilde da have overtraadt ſin Pligt ved ikke at have kaldt den til Orden, ſom brugte injurierende Yttringer.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavnſ 3die Valgkreds (Fjedderſen) har ſagt, at da den ærede Formand ikke havde fældet nogen Dom i denne Sag, var det ganſke paſſende, at den gik til en anden Domſtol. Men jeg paastaar, at den ærede Formands Tausked er en Dom. Han er forpligtet til at afviſe Misbrug, der ſtee her, og naar han i dette Tilfælde har tiet ſtille, har han ikke troet, at der var Misbrug, der trængte til Bretteſættelſe; derfor kan jeg ikke give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at man af den Grund ſkulde ſtemme for Andragendet. Skulde det komme derhen, at man ſtillede ſig paa det ſtrængt juridiffe Standpunkt, ſom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavnſ 1ſte Kreds (K. C. Larſen) vilde have, at vi ſkulde ſtille os paa, da er jeg overbeviſt om, at her ikke vilde kunne udrettes Meget til Landets Larv med Henſyn til at afflaſſe Misbrug. Det er viſt til enhver Tid gavnligt, at der er Talefrihed; men i et Land ſom vort, hvor det er viſenlyſt, at den administrative Magts Medſtaber, navnlig ved Forfatningen for Monarkiet, have ſaaet en ſtor og efter min Mening overmægtig Indflydelse, vil det i Sandhed være vigtigt at bevare Talefriheden; thi hvorledes ſkal man ellers komme til at paatale de Misbrug, der fra den Side maatte komme frem? Hvor ſkal Controllen med den administrative Magts